

Predstavitev avtorja in njegovega dela

Goran Vojnovič se je rodil v Ljubljani 1980. Je režiser, scenarist, pisatelj in kolumnist pri časopisu Dnevnik.

Režiral je več kratkih filmov: (Fužine zakon; Moj sin, seksualni manijak; Kitajci prihajajo). Režiral je celovečerni film **Piran Pirano**. Napisal je dva scenarija za filma **Sretan put, Nedime** ter **Luči mesta**. Filmsko je predelal tudi svoj roman **Čefurji raus**.

Zadnji film, ki ga je posnel, načinja aktualno begunsko problematiko in nosi naslov **Nekoč so bili ljudje**.

Napisal je tri romane: **Čefurji raus, 2009; Jugoslavija, moja dežela, 2012 ter Figa, 2016**.

Za vse tri romane je dobil slovensko knjižno nagrado kresnik; Župančičevo nagrado je prejel za roman **Jugoslavija, moja dežela**.

Roman Čefurji raus prikazuje getoiziranje »čefurjev«, otrok južnoslovanskih prišlekov, s strani »pravih« Slovencev. Opisuje njihovo vsakdanje življenje v mestu, konkretno predstavi življenje v ljubljanskih Fužina. Roman je zanimiv tudi po svojem živem pogovornem jeziku priseljencev, ki živijo v Sloveniji.

Drugi roman Jugoslavija, moja dežela prinaša pogled na vojno med južnoslovanskimi ljudstvi in razsvetljuje storjena zločina, zaradi katerih se sin odreče svojega očeta-zločinca.

Tretji Vojnovičev roman obravnava družinsko problematiko, oz. življenje treh generacij na južnoslovanskih, predvsem slovenskih tleh. Skozi besede mladega Ljubljančana Jadrana Dizdarja spremljamo odnose med njegovimi predniki, pripadniki treh družin v času po I. svetovni vojni, po II. svetovni vojni in v času po razpadu SFR Jugoslavije, oz. življenje babice, ki je bila Judinja, in ki je pred fašizmom pribežala iz Srbije v Slovenijo ter odnose v družini njenega sina Aleksandra Đorđevića in njegove žene Jane Benedejčič, njunih hčera, Vesne Benedejčič in Maje Benedejčič, rojenih po II. svetovni vojni; osrednji del romana se dogaja po letu 1991, po izbruhu krvavih spopadov v SFR Jugoslaviji ter popisuje odnose med člani Vesnine družine, odsotnim možem in očetom, po rodu iz Bosne, Safetom Dizdarjem s sinom Jadranom in nato Jadranovo razmerje do žene Anje in sinčka Marka.

Za razumevanje dogodkov je pomembno dejstvo, da se je Vesna Benedejčič poročila s Safetom, s katerim ima sina Jadrana; njena sestra Maja pa z Danetom. Imata hčerko Špelo in sina Miho. Živijo še kar mirno, srečno do izbruha vojne leta 1992 in nenadnega Safetovega odhoda v Bosno. Nerazumljiv odhod moža in očeta sproži nove zaplete in razkriva številne podrobnosti iz življenj vseh opisanih likov.

Težišče zgodbe je v pripovedovanju spominov in razmišljanj Jadrana Dizdarja, ki se poroči z mestnim dekletom, sošolko, Anjo Černjak. Imata sina Marka, ki je v romanu star tri leta.

Figa je družinski, medgeneracijski, razvojni, moderni, zgodovinski roman. Je roman čustev, ljubezni, bega pred samim seboj in pred drugimi ter stereotipih. Predvsem pa je roman, ki govori o življenju v Federativni socialistični republiki Jugoslaviji ter njenem krvavem razpadu in novonastalih problemih ob oblikovanju samostojnih držav Slovenije, Bosne, Hrvaške. Dotika se vojne v Bosni in odpira številne probleme, kot so problemi zakoncev različnih narodnosti, problem osebne identitete, pričakovanja ženskih likov v ljubezni in zakonski zvezi ter drugačnih, različnih moških predstav o tem; odpira problem osebne svobode, zavestne in nezavedne tradicije in navad ljudi različnih narodnosti, sprašuje se o bistvu človekovega bivanja in smislu njegovih dejanj, poudarja moč usode, išče smisel življenja v toleranci in razumevanju sočloveka, tudi v sočutju do starih in bolnih.